



نامه انجمن صنفی تولید کنندگان شمش های آلیاژی ایران به سه قوه

تضعیف تولید ایرانی تبعات سختی بر کشور تحمیل می شود

در این میان انجمن صنفی تولید کنندگان شمش های آلیاژی غیر آهنی ایران در ارسال نامه ای سرگشاده به سران سه قوه شرایط حاضر را برای واحد های تولیدی صنف خود چنین تصویر می کند:

تردید نیست که مدیریت انرژی در کشور ما از امور بسیار موثر در رسیدن به اهداف برنامه چشم انداز به شمار می رود، ولی در این میان که مباحث اجرای چگونگی تحول مطرح می شود، صنایع فلزی، سیمان، حمل و نقل و دیگر شریان های وابسته به آن ها که مستقیم یا غیر مستقیم هزینه های انرژی بر آن ها اثر گذار بوده، عملاً در شرایط نامناسبی قرار گرفته اند، اکنون با اجرای این طرح نکات ضعف اجرایی آن در صنایع به خوبی مشخص شده است که انتظار می رود دولت و نهادهای زیر مجموعه آن با تجدید نظر در مسائلی مربوطه تا حدی از شدت صدمه وارده به صنایع ملی کم کند.

در صنعت تولید شمش های آلیاژی وضعیت به مراتب شدید تر از بخش های غیر فلزی است، توجه به آمار زیر گویای این واقعیت است که در صورت عدم ملاحظه جدی از طرف دولت به این تولید کنندگان به زودی چرخ تولید در این بخش از صنعت باز خواهد ایستاد و تبعات بیکاری

کارگران، ورشکستگی صنایع و خدمات وابسته به این صنعت بار مضاعفی را به لحاظ تبعات اقتصادی، اجتماعی و حتی سیاسی به دولت و کشور تحمیل خواهد کرد.

نگاهی به آمار مربوط به هزینه های تولید در کارخانه ها می تواند تا حدی مسوولان اجرایی را در این خصوص بیشتری آگاه و یاری رساند: کارخانه هایی که تا قبل از هدفمند کردن یارانه ها قیمت گاز مصرفی را سه میلیون تومان تومان پرداخت می کردند، اکنون اداره گاز قبض ۱۶ میلیون تومانی را به دست تولید کنندگان داده است، که عملاً تولید کنندگان توان پرداخت این مبلغ را ندارد و تا این زمان مبلغ این قبض ها پرداخت نشده است، نگاهی به هزینه استخراج گاز در کشور ما هویدی این موضوع است که قیمت استخراج گاز غیر مایع که همراه با نفت یا میادین گاز مایع از طریق لوله کشی به صنعت و منازل مردم منتقل می شود، رقمی معادل صفر است که حقا دریافت چنین هزینه های سرسام آوری از صنایع و مردم که در اصل مالک سرمایه های ملی هستند تا حدی جای پرسش دارد، از طرفی دیگر کشور هایی چون روسیه و قطر هم که شرایطی نزدیک به میادین گاز ایران را دارا هستند هیچ گاه در نرخ گذاری برای فروش گاز به مردم و صنایع

خود چنین قیمت بالایی را طلب نکرده اند. در شرایطی که هزینه های تولید حداقل بین ۲۵ الی ۳۰ درصد افزایش یافته است و مدیریت بازار عملاً در بخش ضایعات فلزی از دست دولت خارج است وضع را برای این شاخه از صنعت به مراتب وخیم تر کرده است.

در چنین شرایطی چگونه انتظار می رود تولید ایرانی بتواند با رقبای خارجی رقابت کند؟

ضایعات آلومینیوم قبل از هدفمند کردن کیلویی ۱۸ هزار ریال بوده که در حال حاضر به کیلویی ۲۱ هزار ریال رسیده است. هزینه ی جا به جایی کالا های تولیدی حتی با توجه به تعدیل قیمت گاز و بییل، توسط بخش حمل و نقل افزایش داشته است،

قیمت شمش های ثانوی قبل از هدفمند کردن دو هزار تومان خریداری می شد که در حال حاضر به دو هزار و ۳۵۰ تومان افزایش یافته است. با توجه به ادامه افزایش قیمت ها و افزایش هزینه ها برای واحد های این بخش از صنعت به جهت همکاری با دولت در اجرای بهتر این برنامه از افزایش قیمت ها خودداری کرده ایم ولی روند فعلی ما را از ادامه این رویه باز خواهد داشت، در حال حاضر هزینه تولید بالاتر از قیمت فروش قرار گرفته است و خطر متلاشی شدن این صنعت بیش از گذشته واحد ها را مورد تهدید جدی قرار داده است.

از نظر پرداخت تعهدات شرکت ها، اکثر بنگاه های اقتصادی با بحران مالی روبه رو هستند، برخی چک برگشتی و بعضی ها حساب معوقه دارند، با توجه به آن چه عنوان شد تولید کنندگان این بخش از صنعت وضعیت خوبی در دریافت مالی ندارند و متقابلاً این رویه تا لایه های پایینی صنایع و خدمات حاشیه ادامه دارد.

ناگفته نماند این مسائلی در شرایطی است که کارخانه ها با ظرفیت ۳۰ تا ۴۰ درصد تولید کار می کنند.

چنین رویه ای خواه ناخواه قیمت تولید شمش های آلیاژی را به سقف کیلویی سه هزار تومان نزدیک می کند که با توجه به قیمت جهانی این کالا که معادل ۲۳۰۰ تومان است شاهد خواهیم بود که در مدت کوتاهی صنایع ایرانی ورشکست و هجوم کالاهای قاچاق و واردات باز هم سرعت بیشتری به خود خواهد گرفت و ذبح تولید ایرانی رقم خواهد خورد.

همان گونه که بارها شاهد بوده ایم رهبر معظم انقلاب بارها و بارها در دفاع و حمایت از تولید ایرانی در مقابل واردات و قاچاق کالا تاکید کرده اند و در این میان تردیدی نیست که رونق تولید، امنیت اقتصادی، اجتماعی و آرامش سیاسی را برای ایران عزیزمان تضمین می کند و با از بین رفتن تولید ایرانی سرمایه های ملی به جیب کمپانی های خارجی برای واردات هر چه بیشتر و بی کاری و آوارگی ده ها میلیون کارگر و صنعتگر ایرانی رقم خواهد خورد، در این میان تبعات بس سنگینی در این بین بر کشور تحمیل خواهد شد، لذا از شما درخواست می شود، دستور فرمایید با تشکیل کمیته های تخصصی در این میان نسبت به اصلاح وضع موجود اقدام مقتضی معمول گردد، در غیر این صورت برای واحد های تولیدی راهی جز تعطیلی و بی کاری میلیون ها کارگر باقی نخواهد ماند.

تولید

ماهنامه
اقتصادی، اجتماعی
ویژه صنعت و معدن
سال هفتم
اردیبهشت ۱۳۹۰
شماره ۶۳